

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αναθεώρηση της οδηγίας για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων»

(2013/C 218/07)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- ζητεί οι συντονισμένες ή οι κοινές διαδικασίες, όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3, να έχουν εθελοντικό χαρακτήρα και όχι υποχρεωτικό· επίσης, θα πρέπει να προσδιοριστεί ρητώς σε ποια άλλα ενωσιακά νομοθετήματα θα πρέπει να εφαρμόζεται η διάταξη αυτή·
- απορρίπτει την ιδέα που προτείνεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 να καταστεί υποχρεωτικός ο προσδιορισμός του πεδίου των πληροφοριών σε όλες τις περιπτώσεις, χωρίς εξαίρεση. Η ευθύνη για τον προσδιορισμό της έκτασης και του επιπέδου ακριβείας αυτών των πληροφοριών πρέπει να συνεχίσει να ανήκει στον εισηγητή ή κύριο του έργου·
- πιστεύει ότι η οδηγία ΕΠΕ (άρθρο 5 παράγραφος 3) θα πρέπει να καλύπτει όλα τα συστήματα ελέγχου των περιβαλλοντικών εκθέσεων που εφαρμόζονται από τα διάφορα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων ο έλεγχος των οποίων γίνεται εσωτερικά από τις αρμόδιες ή από τις περιβαλλοντικές αρχές·
- επικροτεί τη θέσπιση ελάχιστης χρονικής διάρκειας 30 ημερών για τη διενέργεια διαβουλεύσεων με το κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 7. Ωστόσο, οποιαδήποτε προθεσμία υπερβαίνει αυτήν την ελάχιστη χρονική διάρκεια θα πρέπει να εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών·
- ζητεί να τροποποιηθεί η πρόταση που συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 σχετικά με την απόφαση χορήγησης άδειας, ούτως ώστε να ληφθούν επαρκώς υπόψη τα διάφορα συστήματα ΕΠΕ που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη και συνιστά να προσδιοριστεί στην οδηγία συγκεκριμένη διάρκεια ισχύος των ΕΠΕ, ως μέσο για να βελτιωθεί η ποιότητα και, επομένως, και η χρησιμότητα αυτών των εκτιμήσεων·
- επικρίνει τον καθορισμό συγκεκριμένης χρονικής προθεσμίας για τη λήψη της απόφασης οριστικοποίησης της ΕΠΕ (άρθρο 8 παράγραφος 3). Η επιτάχυνση της διαδικασίας που επιδιώκεται με τον καθορισμό χρονοδιαγραμμάτων μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα μέσω διαφοροποιημένων εθνικών ρυθμίσεων των κρατών μελών·
- ζητεί να διατυπωθεί η μεταβατική διάταξη κατά τρόπο που να επιτρέπει την διεξαγωγή της ΕΠΕ για έργα που βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο διαδικασίας σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας οδηγίας ΕΠΕ.

Εισηγητής

ο κ. Marek SOWA (PL/EPP), Περιφερειάρχης Μαłopolska

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/92/ΕΕ σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

COM(2012) 628 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****A. Γενικές παρατηρήσεις**

1. τονίζει ότι οι προτεινόμενες τροποποιήσεις στο νομικό πλαίσιο για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων είναι, από πολλές απόψεις, απαραίτητες και επιθυμητές. Υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι οι τροποποιήσεις θα πρέπει να εξασφαλίζουν μια προσεκτική ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων της προστασίας του περιβάλλοντος αφενός και της οικονομικής ανάπτυξης αφετέρου. Οι υπερβολικά χρονοβόρες διαδικασίες αδειοδότησης των έργων θα μπορούσαν να αποβούν επιζήμιες για τα κοινωνικά και τα οικονομικά συμφέροντα των κρατών μελών και να υπονομεύσουν την ανταγωνιστικότητα του συνόλου της ΕΕ, ενώ, σε πολλές περιπτώσεις, δεν έχουν κανένα όφελος για την προστασία του περιβάλλοντος ή για την υγεία και την ποιότητα ζωής των ανθρώπων. Οι τροποποιήσεις που αφορούν την ποιότητα και τη συνεκτικότητα των διαδικασιών και των εγγράφων θα πρέπει να εφαρμοστούν έτσι ώστε να επιτευχθεί πιο αποδοτική και αποτελεσματική λήψη αποφάσεων

2. σημειώνει, ωστόσο ότι υπάρχουν σημαντικές αμφιβολίες όσον αφορά ορισμένες τροποποιήσεις που θα μπορούσαν να προκαλέσουν παράταση της διάρκειας των κύριων σταδίων της διαδικασίας

3. υπενθυμίζει ότι η προτεινόμενη τροποποίηση της οδηγίας ΕΠΕ θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, οι οποίες διαδραματίζουν ουσιώδη ρόλο στην εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων. Αντίθετα από τις προσδοκίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πιστεύει ότι πολλές από τις προτεινόμενες τροποποιήσεις της οδηγίας θα αυξήσουν τον διοικητικό φόρτο των τοπικών και των περιφερειακών αρχών από άποψη οργάνωσης της διαχείρισης και δαπανών. Γι' αυτό, ζητεί να αποφευχθεί οποιαδήποτε μεταφορά ευθυνών από τον εισηγητή («κύριο») του έργου στις αρμόδιες αρχές

4. επισημαίνει ότι κάθε πρόσθετο κόστος και διοικητική επιβάρυνση των δημόσιων αρχών θα πρέπει να σταθμιστεί σε σχέση με τα κοινωνικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη των προτεινόμενων αλλαγών, έτσι ώστε μακροπρόθεσμα τα οφέλη να υπερτερούν του κόστους

5. υπογραμμίζει ότι η οδηγία θα μπορέσει να αποβεί επιτυχής μόνον εάν οι αρχές του εθνικού, του τοπικού και του περιφερειακού επιπέδου αναπτύξουν εύρυθμα λειτουργούσες θεσμικές δομές και εάν τους διατεθούν οι απαραίτητοι οικονομικοί και ανθρωπίνι πόροι, που θα επιτρέψουν την ενεργό συμμετοχή όλων των

αρμόδιων διοικητικών υπηρεσιών και ιδιαίτερα εκείνων που ασχολούνται με το περιβάλλον. Τονίζει τη μόνιμη ανάγκη περαιτέρω ανάπτυξης των ικανοτήτων των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, συμπεριλαμβανομένης της στενότερης συνεργασίας τους με τα υφιστάμενα εθνικά κέντρα ΕΠΕ και της υποστήριξής τους από αυτά τα κέντρα

6. ζητεί περισσότερη συνοχή στο επίπεδο της ορολογίας και σε όλη την έκταση του κειμένου του σχεδίου οδηγίας και των παραρτημάτων της, προκειμένου να αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου

7. συμμερίζεται την πρόθεση να βελτιωθεί η ποιότητα των περιβαλλοντικών εκθέσεων· όμως, η οδηγία ΕΠΕ θα πρέπει να καλύπτει όλα τα συστήματα ελέγχου αυτών των εκθέσεων που εφαρμόζονται από τα διάφορα κράτη μέλη, περιφέρειες και δήμους

8. φρονεί ότι οι νέες διατάξεις δεν λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τα διάφορα συστήματα ΕΠΕ που υπάρχουν στα κράτη μέλη, όπως π.χ. το γεγονός ότι η διαδικασία ΕΠΕ και η διαδικασία χορήγησης της άδειας για την υλοποίηση του έργου μπορούν να διενεργούνται μαζί ή χωριστά ή μία από την άλλη

B. Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 1

9. ζητεί να διευκρινιστεί γιατί διευρύνθηκε ο ορισμός του έργου στο άρθρο 1 παράγραφος 2 με την προσθήκη των εργασιών κατεδάφισης. Πιστεύει ότι, αν σκοπός της διάταξης αυτής είναι να θεσπιστεί η δυνατότητα διενέργειας ΕΠΕ σε περίπτωση εργασιών κατεδάφισης για **κάθε** έργο που αναφέρεται στα παραρτήματα I και II, θα δημιουργηθεί σημαντικός πρόσθετος διοικητικός φόρτος. Θεωρεί ότι πρέπει να περιοριστεί η υποχρέωση διενέργειας ΕΠΕ για εργασίες κατεδάφισης μόνο σε αυστηρά καθορισμένες περιπτώσεις, οι οποίες θα αναφέρονται στα παραρτήματα I και II, για την κατεδάφιση ή την αποδόμηση του έργου στο τέλος της ζωής του ή για τις εργασίες κατεδάφισης που είναι απαραίτητες για την υλοποίηση του έργου

10. ζητά να επανεξεταστεί τόσο ο ορισμός της «χορήγησης άδειας» όσο και η χρήση του όρου στο κείμενο της πρότασης οδηγίας, δεδομένου ότι η μεταφορά και η εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες (Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά), προκάλεσαν την κατάργηση στα κράτη μέλη της απαίτησης εξασφάλισης αδειοδότησης εκ των προτέρων για την παροχή ορισμένων υπηρεσιών· η απαίτηση αυτή αντικαταστάθηκε από τη διενέργεια ελέγχων εκ των υστέρων

11. επιδοκμάζει το γεγονός ότι τα έργα που έχουν μοναδικό στόχο την εθνική άμυνα ή την αντιμετώπιση έκτακτων περιπτώσεων πολιτικής προστασίας εξαιρούνται από την υποχρεωτική διεξαγωγή ΕΠΕ. Προκειμένου να μην χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά ο ορισμός αυτός και να μην εξαιρεθούν πάρα πολλά έργα από τις διαδικασίες ΕΠΕ, θα μπορούσε να προστεθεί στην οδηγία ενδεικτικός κατάλογος αυτού του τύπου των έργων που αποσκοπούν στην προστασία των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των έργων που υποστηρίζονται από το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

12. λυπάται που η πρόταση δεν περιλαμβάνει αναθεώρηση των παραρτημάτων I και II, διότι, με αυτόν τον τρόπο, χάθηκε μία ευκαιρία για την περαιτέρω επεξεργασία τους και την επέκταση του πεδίου εφαρμογής τους, λαμβανομένων υπόψη των εμπειριών που έχουν αποκτηθεί μέχρι τώρα. Επαναλαμβάνει την έκκλησή της να καθοριστούν πανευρωπαϊκά κατώτατα όρια, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη νομική σαφήνεια. Με αυτόν τον τρόπο θα μειώνονταν τόσο οι διαφορές στην αντιμετώπιση των έργων ανά την ΕΕ όσο και οι διοικητικές και οικονομικές επιβαρύνσεις των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στα κράτη μέλη. Επισημαίνεται πως ορισμένα κράτη μέλη, κατά τον καθορισμό των κατώτατων ορίων, συχνά υπερβαίνουν τα περιθώρια της διακριτικής τους ευχέρειας και είτε λαμβάνουν υπόψη μόνο ορισμένα από τα κριτήρια επιλογής του παραρτήματος III, είτε εξαιρούν εκ των προτέρων ορισμένα έργα. Κατά την ενοποίηση των κατώτατων ορίων θα πρέπει να ληφθούν επίσης υπόψη τα όρια και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της οδηγίας 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών

Γ. Μία αρμόδια αρχή (συντονισμένες ή κοινές διαδικασίες) — Άρθρο 2 παράγραφος 3

13. φρονεί ότι οι συντονισμένες ή οι κοινές διαδικασίες θα πρέπει να έχουν εθελοντικό χαρακτήρα και όχι υποχρεωτικό, όπως προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

14. ζητεί, χάριν μεγαλύτερης νομικής σαφήνειας, να προσδιοριστεί ρητώς στο άρθρο 2 παράγραφος 3 σε ποια άλλα ενωσιακά νομοθετήματα θα πρέπει να εφαρμόζεται η αναφερόμενη διάταξη

15. τονίζει ότι η δημιουργία ειδικού γραφείου για την ΕΠΕ, δεν θα πρέπει να συνεπάγεται αυξημένη επιβάρυνση όσον αφορά το προσωπικό και το κόστος, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι το πλεονέκτημα που θα προκύψει από την εφαρμογή των ελέγχων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων θα είναι αντίστοιχο του κόστους αυτού. Ζητεί να διευκρινιστεί αν η διάταξη «Τα κράτη μέλη ορίζουν μία αρχή, η οποία είναι αρμόδια να διευκολύνει τη διαδικασία χορήγησης άδειας για κάθε έργο» αφορά μόνο τα έργα για τα οποία εφαρμόζεται συντονισμένη ή κοινή διαδικασία ή όλα τα έργα. Σε ορισμένα κράτη μέλη θα είναι πολύ δύσκολο να εκπληρωθεί αυτή η απαίτηση, λόγω της ειδικής ιεραρχίας και των αρμοδιοτήτων των διάφορων αρχών που εμπλέκονται στη διαδικασία. Στα κράτη μέλη όπου η διαδικασία ΕΠΕ περιλαμβάνεται ήδη στη διαδικασία χορήγησης της άδειας για την υλοποίηση του έργου και διενεργεί-

ται από την αρχή που είναι αρμόδια για τη χορήγηση αυτής της άδειας, είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι αυτή η «μία αρμόδια αρχή», για την οποία γίνεται λόγος στην πρόταση, μπορεί να είναι επίσης αυτή η αρχή αδειοδότησης

Δ. Νέα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (άρθρο 3), στη διαδικασία ελέγχου (παράρτημα III) και στην περιβαλλοντική έκθεση (άρθρο 5 παράγραφος 1, παράρτημα IV)

16. ζητεί περισσότερη συνοχή μεταξύ της ορολογίας και του επιπέδου ακριβείας που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 3 και στα παραρτήματα III και IV. Θα πρέπει να προσδιοριστούν με μεγαλύτερη ακρίβεια οι παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 3 σε συνάρτηση με το παράρτημα IV, όπως π.χ. η χρήση και η κατάληψη εδαφών, τα οικοσυστήματα και οι λειτουργίες τους ή οι «κίνδυνοι φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών». Αιτείται να καταστούν οριστικές ορισμένες απαριθμήσεις (όπως π.χ. στο σημείο 5 του παραρτήματος IV της οδηγίας «μεταξύ άλλων»), έτσι ώστε να αποφευχθεί η διέγερση του φάσματος των ελέγχων

17. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δημοσιεύσει, όσο το δυνατόν συντομότερα μετά την έναρξη ισχύος της αναθεωρημένης οδηγίας, κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη μέθοδο αξιολόγησης των τοπικών επιπτώσεων του προτεινόμενου έργου στην κλιματική αλλαγή, καθώς και με τη μέθοδο εκτίμησης της έκθεσης, της ευαισθησίας και της ανθεκτικότητας δεδομένου περιβάλλοντος σε κινδύνους φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών

18. ζητεί να προστεθούν στην τελευταία παράγραφο του σημείου 5 του παραρτήματος IV και οι στόχοι περιβαλλοντικής προστασίας που έχουν τεθεί σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο

19. προσυπογράφει την έκκληση του Συμβουλίου να διευκρινιστεί περαιτέρω η έννοια των «εύλογων εναλλακτικών λύσεων» που χρησιμοποιείται στην οδηγία, όπως και η «εκτίμηση της κατάστασης του περιβάλλοντος σε περίπτωση που δεν υλοποιηθεί το έργο (βασικό σενάριο)». Ως εύλογες εναλλακτικές λύσεις πρέπει να αναγνωρίζονται μόνο εκείνες που είναι επίσης σύμμετρες προς τους στόχους, σύμφωνες με τη λοιπή νομοθεσία της ΕΕ και αντίστοιχες προς το στάδιο προγραμματισμού και τον τύπο του προτεινόμενου έργου

Ε. Διαδικασία ελέγχου — Άρθρο 4, παράρτημα II.A, παράρτημα III

20. επικροτεί τη γενική πρόθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να απλοποιήσει τη διαδικασία πρότερου ελέγχου των έργων και να αυξήσει τη συνοχή των προσεγγίσεων των κρατών μελών, ώστε να εξασφαλιστεί ότι θα απαιτείται διενέργεια ΕΠΕ μόνο όταν είναι σαφές ότι θα υπάρξουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις

21. επικρίνει, αντίθετα, ορισμένες νέες διατάξεις, που δίνουν την εντύπωση ότι ο έλεγχος γίνεται μια «μίνι ΕΠΕ». Τα παραρτήματα II.A και III υποδηλώνουν ότι, στην πράξη, θα πρέπει να συνταχθεί έκθεση, στην οποία να αξιολογείται αν το έργο θα έχει ή όχι σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Η διαφορά είναι ότι εδώ δεν απαιτείται ανάλυση των εναλλακτικών επιλογών. Ο έλεγχος των έργων θα πρέπει καλύτερα να γίνεται με τη βοήθεια ενός καταλόγου ερωτήσεων, που θα παρέχει στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές εύχρηστους μηχανισμούς για τον εντοπισμό των περιπτώσεων όπου δεν θα υπάρχουν σοβαρές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Εξάλλου, σύμφωνα με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 4 παράγραφος 3, για κάθε έργο που αναφέρεται στο παράρτημα II της οδηγίας, ο εισηγητής υποχρεούται να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά του, τον δυνητικό αντίκτυπο του στο περιβάλλον και τα μέτρα που προτείνει για την αποτροπή ή τον περιορισμό σημαντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο νέο παράρτημα II.A. Αυτό έρχεται σε αντίφαση με τη λύση που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, δηλαδή, τη δυνατότητα των κρατών μελών να αποφασίσουν να εφαρμόσουν και τις δύο διαδικασίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β). Είναι επίσης αναγκαίο να διευκρινιστεί η χρήση των κατώτατων ορίων που αναφέρονται στο στοιχείο β του σημείου 2 και να προσδιορισθεί εάν τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν αφ' εαυτών τα εν λόγω όρια με βάση τα κριτήρια του παραρτήματος III ή εάν καθορίζονται από την οδηγία

22. επισημαίνει, επιπλέον, ότι το παράρτημα III σχετικά με τα κριτήρια επιλογής, που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, συνιστά, από πολλές απόψεις, σαφώς αυστηρότερη διαμόρφωση της ισχύουσας νομοθεσίας. Για παράδειγμα, το παράρτημα III, εκτός από τα πολυάριθμα εξειδικευμένα παραδείγματα, περιέχει και πολλά πρόσθετα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη (κίνδυνοι φυσικών καταστροφών, αντίκτυπος στην κλιματική αλλαγή, γεωργικές περιοχές υψηλής φυσικής αξίας), εκ των οποίων ορισμένα δεν έχουν άμεση σχέση με κανένα έργο ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, υπερβαίνουν ακόμη και τα όρια της διαδικασίας εκτίμησης των επιπτώσεων για την έκδοση άδειας. Η κλιματική αλλαγή συνιστά εξέλιξη μεγάλης κλίμακας η διάρκεια και η έκταση της οποίας είναι δύσκολο να εκτιμηθεί, ενώ η προσομοίωσή της είναι εφικτή μόνο μέσω δαπανηρών προγραμμάτων υπολογιστών. Σε επίπεδο σχεδίων, δίνεται προς το παρόν έμφαση στις επιπτώσεις της στο τοπικό κλίμα. Στο μέτρο όμως που κατά την περιβαλλοντική εκτίμηση θα λαμβάνεται υπόψη η κλιματική αλλαγή μεγάλης κλίμακας, υπάρχουν φόβοι ότι θα προκύψει μεγάλη οικονομική επιβάρυνση για τους κύριους έργου, με αμφίβολα τεχνικά αποτελέσματα και δυσανάλογη προς την οριακή σημασία που έχουν για την κλιματική αλλαγή έργα όπως αυτά που επικεντρώνονται σε ένα σημείο ή έχουν γραμμικό χαρακτήρα. Ζητεί, επομένως, να καταρτιστεί ολοκληρωμένος κατάλογος όλων των έργων που αφορά η ρύθμιση αυτή και επισημαίνει ότι η προτεινόμενη τροποποίηση είναι αντίθετη προς την αρχή της επικουρικότητας. Η προτεινόμενη περαιτέρω εξειδίκευση όπως και η θέσπιση πρόσθετων κριτηρίων αντιβαίνει επίσης στο σκεπτικό που εκφράζεται στην αιτιολογική σκέψη 11 της οδηγίας ΕΠΕ, σύμφωνα με την οποία, τα κράτη μέλη διαθέτουν περιθώρια ελιγμών ώστε να μπορούν να λαμβάνουν την πιο ενδεδειγμένη απόφαση, συνεκτιμώντας και τις εθνικές ιδιαιτερότητες. Η έκταση των κριτηρίων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, καθώς και ο βαθμός εξειδίκευσής τους, υπερβαίνει τα όρια των δεσμευτικών υποχρεώσεων που ισχύουν σε επίπεδο ΕΕ.

ΣΤ. Προσδιορισμός του πεδίου των πληροφοριών — Άρθρο 5 παράγραφος 2

23. παρατηρεί μεν με ικανοποίηση ότι στην πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την υποχρεωτική εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων λαμβάνεται υπόψη η παλαιότερη σύσταση της ΕτΠ όσον αφορά τη βελτίωση των πληροφοριών και την ορθολογική οργάνωση της διαδικασίας ΕΠΕ. Ωστόσο, απορρίπτεται η υποχρεωτική και χωρίς εξαιρέσεις εφαρμογή της εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Την ευθύνη για τον προσδιορισμό της έκτασης και του επιπέδου ακριβείας αυτών των πληροφοριών φέρει ο κύριος του έργου. Κρίνεται σκόπιμο να αποφεύγεται η πρόκληση σημαντικής πρόσθετης επιβάρυνσης για τον κύριο του έργου και τις αρμόδιες αρχές

24. συνιστά αφενός να συμπληρωθεί ο προσδιορισμός του πεδίου εφαρμογής της εκτίμησης των επιπτώσεων με την έκδοση, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή από κάθε κράτος μέλος, κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με το συγκεκριμένο περιεχόμενο που πρέπει να έχει η περιβαλλοντική έκθεση για δεδομένο τομέα, όποτε αυτό μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα της ΕΠΕ, και, αφετέρου, τη συγκέντρωση όλων των σημαντικών για τη λήψη απόφασης πληροφοριών

25. επικρίνει τις διατάξεις που προτείνονται στα στοιχεία α) και γ) του άρθρου 5 παράγραφος 3, να παρέχονται στην περιβαλλοντική έκθεση πληροφορίες σχετικά με τις απαιτούμενες αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις των αρμόδιων αρχών ή με τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας και τη διάρκειά τους, καθώς και τις διατάξεις που προτείνονται στο στοιχείο δ) του άρθρου 5 σχετικά με ευλόγες εναλλακτικές λύσεις στο προτεινόμενο έργο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους

Ζ. Βελτίωση της ποιότητας των περιβαλλοντικών εκθέσεων — Άρθρο 5 παράγραφος 3

26. φρονεί ότι η υποχρέωση εξασφάλισης της ποιότητας των περιβαλλοντικών εκθέσεων πρέπει να συνεχίσει να ανήκει στον εισηγητή του έργου. Θα πρέπει να διατηρηθεί η διάκριση μεταξύ εξασφάλισης της ποιότητας κατά την εκπόνηση της έκθεσης από τον εισηγητή και κατά τον έλεγχο της έκθεσης από την αρμόδια αρχή· αναγνωρίζει, ωστόσο, ότι θα πρέπει να ενισχυθεί ο ποιοτικός έλεγχος των εκθέσεων ώστε να εξασφαλιστούν οι ανεξάρτητες αναλύσεις σε σχέση με τον ανάδοχο

27. πιστεύει ότι η οδηγία ΕΠΕ θα πρέπει να καλύπτει όλα τα συστήματα ελέγχου των περιβαλλοντικών εκθέσεων που εφαρμόζονται από τα διάφορα κράτη μέλη, καθώς και από τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές. Τα υφιστάμενα συστήματα δεν προβλέπουν μόνο συνεργασία με εξωτερικούς εμπειρογνώμονες και επιτροπές εμπειρογνομόνων· σε ορισμένα κράτη μέλη, ιδίως μεταξύ των παλαιότερων, υπάρχουν και άλλα συστήματα, όπου ο έλεγχος των εκθέσεων γίνεται εσωτερικά από τις αρμόδιες ή από τις περιβαλλοντικές αρχές

Η. Διαβουλεύσεις με το κοινό — Άρθρα 6 και 7

28. θεωρεί την οδηγία ΕΠΕ βασικό μέσο συμμετοχής των πολιτών στο τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο, ώστε να εξασφαλιστεί η συνεκτίμηση της τοπικής γνώσης και, ταυτόχρονα, να επισημανθούν οι απαιτήσεις από άποψη κόστους και δεξιοτήτων. Επιδοκιμάζει, συνεπώς τον καθορισμό στο άρθρο 6 παράγραφος 7 ελάχιστης προθεσμίας για τις διαβουλεύσεις, διάρκειας 30 ημερών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν μεγαλύτερες προθεσμίες. Στην αντίθετη περίπτωση πολλές επιχειρήσεις και φορείς δημόσιων έργων θα αντιμετωπίζουν παράταση της διαδικασίας πέραν του δέοντος, διότι υπάρχουν φόβοι να ζητήσει η εμπλεκόμενη κοινή γνώμη την εξάντληση της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 7 από 60 έως 90 ημέρες κατ' ανώτατο όριο. Αυτές οι ανώτατες προθεσμίες δυσχεραίνουν την ενσωμάτωση της ΕΠΕ στη διαδικασία έγκρισης και αντιτίθενται στον στόχο της επιτάχυνσης της διαδικασίας. Η επίτευξη της διαδικασίας που επιδιώκεται με την καθιέρωση χρονικών ορίων, επιτυγχάνεται καλύτερα μέσω της εφαρμογής διαφοροποιημένων εθνικών ρυθμίσεων από τα κράτη μέλη

29. λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα όλων των ενδιαφερόμενων μερών, καθώς και την αρχή ότι κάθε απόφαση πρέπει να λαμβάνεται χωρίς αδικαιολόγητες χρονοτριβές, προτείνει να περιοριστεί σε λογικά πλαίσια ο χρόνος που προβλέπεται για τη δημοσιοποίηση των πληροφοριών και την προετοιμασία για τη διαδικασία λήψης της απόφασης

Θ. Έγκριση της υλοποίησης του έργου — Άρθρο 8

30. τονίζει ότι οι νέες διατάξεις που περιέχονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτες ώστε να λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τα διάφορα συστήματα ΕΠΕ που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η ΕΠΕ είναι χωριστή διαδικασία που διενεργείται από τις περιβαλλοντικές αρχές, ενώ η άδεια για την υλοποίηση του έργου χορηγείται –μόνο μετά την έγκριση της ΕΠΕ– από άλλη αρχή και πρέπει να συμφωνεί με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση ΕΠΕ. Σε άλλα κράτη μέλη, η ΕΠΕ αποτελεί τμήμα της διαδικασίας έκδοσης της άδειας για την υλοποίηση του έργου

31. εφιστά την προσοχή στις επικρίσεις, που έχουν εκφραστεί από ορισμένους, ότι οι νέες διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 1 δεν λαμβάνουν επαρκώς υπόψη το ολοκληρωμένο σύστημα που εφαρμόζεται σε ορισμένα κράτη μέλη, στον βαθμό που θέτουν νέες υλικές προϋποθέσεις, οι οποίες καταλήγουν σε αντιφάσεις ή επικαλύψεις της νομοθεσίας της ΕΕ και της εθνικής τομεακής νομοθεσίας. Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να περιληφθούν στην οδηγία ΕΠΕ, η οποία θεωρείται πως έχει αποκλειστικά δικονομικό χαρακτήρα

32. εφιστά την προσοχή στα δικονομικά προβλήματα που ενδέχεται να προκύψουν από τις νέες διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 2 που προβλέπουν ότι, εάν συναχθεί το συμπέρασμα ότι ένα έργο θα έχει σημαντικές αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, η αρμόδια αρχή, σε στενή συνεργασία με τις περιβαλλοντικές αρχές και με τον εισηγητή του έργου, εξετάζει αν πρέπει να αναθεωρηθεί η περιβαλλοντική έκθεση και να τροποποιηθεί το έργο ή αν χρειάζονται πρόσθετα μέτρα μετριασμού ή αντιστάθμισης αυτών των επιπτώσεων

33. επισημαίνει ότι η διατήρηση της μακράς διάρκειας της διαδικασίας αδειοδότησης των έργων δημιουργεί πραγματικό κίνδυνο συχνής προσφυγής στο άρθρο 8 παράγραφος 4 της προτεινόμενης τροποποιημένης οδηγίας, το οποίο προβλέπει ότι η αρμόδια αρχή, πριν λάβει απόφαση για τη χορήγηση ή την απόρριψη της άδειας, πρέπει να ελέγξει αν είναι επικαιροποιημένες οι πληροφορίες της περιβαλλοντικής έκθεσης που προβλέπεται από το άρθρο 5 παράγραφος 1 και ιδίως εκείνες που αφορούν τα προτεινόμενα μέτρα πρόληψης, περιορισμού και, ει δυνατόν, αντιστάθμισης τυχόν σημαντικών αρνητικών επιπτώσεων

34. συνιστά να προσδιοριστεί στην οδηγία συγκεκριμένη διάρκεια ισχύος των ΕΠΕ, ως μέσο για να βελτιωθεί η ποιότητα και, επομένως, και η χρησιμότητα αυτών των εκτιμήσεων

35. επικρίνει τον καθορισμό συγκεκριμένης χρονικής προθεσμίας για τη λήψη της απόφασης οριστικοποίησης της ΕΠΕ (άρθρο 8 παράγραφος 3). Για πολλές επιχειρήσεις και δημόσιους ανάδοχους έργων, ενδεχομένως, αυτό να συντελέσει αφενός σε αδικαιολόγητη χρονοτριβή, αφετέρου, στη διάταξη του άρθρου 8, παράγραφος 3 δεν λαμβάνεται επαρκώς υπόψη ότι, ιδιαίτερα για τα μεγάλα έργα υποδομών, χρειάζεται να διεξαχθούν εκτενείς και χρονοβόρες αξιολογήσεις που δεν είναι δυνατό να πραγματοποιηθούν εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας με την απαιτούμενη ποιότητα. Με αυτήν την έννοια, και σε αντίθεση με όσα διατυπώνονται στην αιτιολογική σκέψη 22 της πρότασης οδηγίας, εάν καθοριστούν χρονοδιαγράμματα υπάρχουν φόβοι να διακυβεύονται τα υψηλά πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος, και, κατά συνέπεια, η ασφάλεια δικαίου. Η επιτάχυνση της διαδικασίας που επιδιώκεται με τον καθορισμό χρονοδιαγραμμάτων, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα μέσω διαφοροποιημένων εθνικών ρυθμίσεων των κρατών μελών

I. Παρακολούθηση των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων και των μέτρων μετριασμού ή αντιστάθμισής τους — Άρθρο 8 παράγραφος 2 και άρθρο 9, παράγραφο IV

36. ζητεί να εναρμονιστεί η ορολογία που χρησιμοποιείται στην πρόταση όσον αφορά τα «μέτρα αντιστάθμισης», π.χ. στο άρθρο 8 παράγραφος 2, στο άρθρο 9 και στο παράρτημα IV [το αίτημα αυτό δεν αφορά το ελληνικό κείμενο]

37. προειδοποιεί ότι η παρακολούθηση δεν πρέπει να περιορίζει την ανάγκη λεπτομερούς ανάλυσης των σημαντικών επιπτώσεων και του μετριασμού ή της αντιστάθμισής τους από τον εισηγητή του έργου, ούτε τις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης. Αυτό σημαίνει ότι η αβεβαιότητα για σημαντικό τμήμα των επιπτώσεων ενός σχεδιαζόμενου έργου δεν πρέπει να οδηγεί σε μια κατάσταση όπου, αντί να αναζητούνται μέτρα μετριασμού ή αντιστάθμισης, επιτρέπεται η υλοποίηση του έργου με μόνη υποχρέωση την παρακολούθησή του· η πρακτική αυτή μπορεί να δημιουργήσει δυσκολίες αργότερα, όταν το έργο θα πρέπει να τροποποιηθεί λόγω των επιπτώσεων του. Επικρίνεται η διάταξη του άρθρου 8 παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, διότι στη διάταξη αυτή προβλέπεται η παρακολούθηση της εφαρμογής των μέτρων μετριασμού ή αντιστάθμισης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, κάτι που, σε τελική ανάλυση, ισοδυναμεί με έλεγχο. Συγχρόνως, δεν είναι κατανοητό γιατί η αρχή έγκρισης να εκδίδει μέτρα για την παρακολούθηση σημαντικών δυσμενών περιβαλλοντικών επιπτώσεων εφόσον είναι πεπεισμένη για την αποτελεσματικότητα των σχεδιασμένων μέτρων μετρίασης και αντιστάθμισης, δεδομένου ότι ήδη υπάρχουν στην πράξη επαρκείς εμπειρίες σχετικά με το θέμα αυτό. Η υποχρέωση για την καθολική εφαρμογή ελέγχου κρίνεται δυσανάλογη και θα επιβαρύνει με απαράδεκτο τρόπο τους εισηγητές έργων. Η ανάγκη διεξαγωγής ελέγχου των σημαντικών αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων μπορεί να εκτιμηθεί κανονικά μόνο σε μεμονωμένες περιπτώσεις από την αρχή έγκρισης

ΙΑ. Παρακολούθηση της εφαρμογής της οδηγίας από τα κράτη μέλη — Άρθρο 12 παράγραφος 2

38. σημειώνει τις επικρίσεις που έχουν εκφραστεί όσον αφορά τον πρόσθετο διοικητικό φόρτο που συνεπάγεται για τα κράτη μέλη

και τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές η συλλογή και η υποβολή των νέων πληροφοριών που ζητά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο άρθρο 12 παράγραφος 2 της πρότασής της, προκειμένου να παρακολουθεί την εφαρμογή της οδηγίας

ΙΒ. Ανάθεση στην Επιτροπή της αρμοδιότητας να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση για τα περιεχόμενα των παραρτημάτων II.A, III και IV— Άρθρο 12α

39. τάσσεται κατά της ανάθεσης στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή της αρμοδιότητας να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση για την ευκολότερη προσαρμογή των παραρτημάτων II.A, III και IV στην επιστημονική και την τεχνική πρόοδο. Πιστεύει ότι όλα τα παραρτήματα θα πρέπει να υπόκεινται στη συνήθη νομοθετική διαδικασία, επειδή συνδέονται στενά με τις απαιτήσεις ΕΠΕ που προβλέπονται στην οδηγία

ΙΓ. Μεταβατική διάταξη

40. ζητεί να διατυπωθεί στο άρθρο 3 η μεταβατική διάταξη κατά τρόπο που να επιτρέπει την διεξαγωγή της ΕΠΕ για έργα που βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο διαδικασίας σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας οδηγίας ΕΠΕ. Αυτό θα μπορούσε να ισχύει για παράδειγμα στην περίπτωση που ήδη έχει καταρτιστεί περιβαλλοντική έκθεση σύμφωνα με το άρθρο 5 ή έχει ήδη δημοσιευτεί το έργο.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 2 παράγραφος 3, οδηγία ΕΠΕ

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
3. Έργα, για τα οποία προκύπτει ταυτόχρονα υποχρέωση διενέργειας εκτιμήσεων των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον από την παρούσα οδηγία και άλλο ενωσιακό νομοθέτημα, υποβάλλονται σε συντονισμένες ή κοινές διαδικασίες για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας.	3. Έργα, για τα οποία προκύπτει ταυτόχρονα υποχρέωση διενέργειας εκτιμήσεων των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον από την παρούσα οδηγία και άλλο ενωσιακό νομοθέτημα, <u>επιβάλλονται δύνανται να υποβληθούν σε συντονισμένες ή κοινές διαδικασίες για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας των ακόλουθων ενωσιακών νομοθετημάτων: της οδηγίας για τις βιομηχανικές εκπομπές, της οδηγίας για τους οικότοπους, της οδηγίας-πλαίσιο για τα ύδατα, της οδηγίας-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική και της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση</u>
...	...
Τα κράτη μέλη ορίζουν μία αρχή, η οποία είναι αρμόδια να διευκολύνει τη διαδικασία χορήγησης άδειας για κάθε έργο.	Τα κράτη μέλη ορίζουν μία ή περισσότερες αρχές, οι οποίες είναι αρμόδιες να διευκολύνουν αρχή, η οποία είναι αρμόδια να διευκολύνει τη διαδικασία χορήγησης άδειας για κάθε έργο τις διαδικασίες εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Η αρχή αυτή μπορεί να είναι εκείνη που χορηγεί την άδεια για την υλοποίηση του έργου.

Αιτιολογία

Οι συντονισμένες ή οι κοινές διαδικασίες θα πρέπει να έχουν εθελοντικό και όχι υποχρεωτικό χαρακτήρα. Χάρην μεγαλύτερης νομικής σαφήνειας, θα πρέπει να προσδιοριστεί ρητώς για ποια ενωσιακά νομοθετήματα θα πρέπει να εφαρμόζεται η διάταξη του πρώτου εδαφίου. Η προτεινόμενη τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου απορρέει από το γεγονός ότι σε ορισμένα κράτη μέλη θα είναι πολύ δύσκολο να εκπληρωθεί η προβλεπόμενη απαίτηση, λόγω της ειδικής ιεραρχίας και των αρμοδιοτήτων των διάφορων αρχών που εμπλέκονται στη διαδικασία.

Τροπολογία 2

Άρθρο 3, οδηγία ΕΠΕ

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>Στην εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων εντοπίζονται, περιγράφονται και αξιολογούνται δεόντως, με βάση κάθε μεμονωμένη περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 11, οι άμεσες και έμμεσες σημαντικές επιπτώσεις ενός έργου:</p> <p>α) στον πληθυσμό, την ανθρώπινη υγεία και τη βιοποικιλότητα, και ιδίως τα προστατευόμενα είδη και ενδιαιτήματα με βάση την οδηγία 92/43/ΕΟΚ (*) του Συμβουλίου και την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**).</p> <p>β) στο έδαφος, τα ύδατα, τον αέρα και την κλιματική αλλαγή</p> <p>γ) στα υλικά αγαθά, την πολιτιστική κληρονομιά και το φυσικό τοπίο</p> <p>δ) στην αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ).</p> <p>ε) στην έκθεση, την ευαισθησία και την ανθεκτικότητα των παραγόντων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ), σε κινδύνους φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών.</p>	<p>Στην εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων εντοπίζονται, περιγράφονται και αξιολογούνται δεόντως, με βάση κάθε μεμονωμένη περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 11, οι άμεσες και έμμεσες σημαντικές επιπτώσεις ενός έργου:</p> <p>α) στον πληθυσμό, την ανθρώπινη υγεία και τη βιοποικιλότητα, και ιδίως τα προστατευόμενα είδη και ενδιαιτήματα με βάση την οδηγία 92/43/ΕΟΚ (*) του Συμβουλίου και την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**).</p> <p>β) στο έδαφος, τα ύδατα, τον αέρα και την κλιματική αλλαγή</p> <p>γ) στα υλικά αγαθά <u>αναλόγως με την έκθεσή του σε περιβαλλοντικούς παράγοντες</u>, την πολιτιστική κληρονομιά και το φυσικό τοπίο</p> <p>δ) στην αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ)</p> <p>ε) στην έκθεση, την ευαισθησία και την ανθεκτικότητα των παραγόντων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ), σε κινδύνους φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών.</p>

Τροπολογία 3

Άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2, οδηγία ΕΠΕ

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
<p>1. Όταν πρέπει να διενεργηθεί εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, ο κύριος έργου εκπονεί περιβαλλοντική έκθεση. Η περιβαλλοντική έκθεση βασίζεται στον προσδιορισμό κατά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και περιέχει τις πληροφορίες που εulόγως ενδέχεται να απαιτούνται για τεκμηριωμένες αποφάσεις σχετικά με τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο του προτεινόμενου έργου, λαμβανομένων υπόψη των γνώσεων και των μεθόδων εκτίμησης που υπάρχουν, των χαρακτηριστικών, της τεχνικής επάρκειας και της χωροθέτησης του έργου, των χαρακτηριστικών των δυνητικών επιπτώσεων, των εναλλακτικών λύσεων του έργου, καθώς και της έκτασης στην οποία είναι δυνατή η καταλληλότερη εκτίμηση ορισμένων θεμάτων (και της αξιολόγησης των εναλλακτικών λύσεων) σε διάφορα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου μελέτης, ή με βάση άλλες απαιτήσεις εκτίμησης. Λεπτομερής κατάλογος των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στην περιβαλλοντική έκθεση καθορίζεται στο παράρτημα IV.</p> <p>2. Η αρμόδια αρχή, αφού συμβουλευθεί τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και τον κύριο έργου, προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής και το επίπεδο ακρίβειας των πληροφοριών που πρέπει να συμπεριλάβει ο κύριος έργου στην περιβαλλοντική έκθεση, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Προσδιορίζει ιδίως:</p>	<p>1. Όταν πρέπει να διενεργηθεί εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, ο κύριος έργου εκπονεί περιβαλλοντική έκθεση. Η περιβαλλοντική έκθεση βασίζεται <u>στην παρουσίαση του παρατιμήματος IV, καθώς και –κατά περίπτωση–</u> στον προσδιορισμό κατά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και περιέχει τις αντίκτυπο του προτεινόμενου έργου, πληροφορίες που εulόγως ενδέχεται να απαιτούνται για τεκμηριωμένες αποφάσεις σχετικά με τον περιβαλλοντικό λαμβανομένων υπόψη των γνώσεων και των μεθόδων εκτίμησης που υπάρχουν, των χαρακτηριστικών, της τεχνικής επάρκειας και της χωροθέτησης του έργου, των χαρακτηριστικών των δυνητικών επιπτώσεων, των εναλλακτικών λύσεων του έργου, καθώς και της έκτασης στην οποία είναι δυνατή η καταλληλότερη εκτίμηση ορισμένων θεμάτων (και της αξιολόγησης των εναλλακτικών λύσεων) σε διάφορα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου μελέτης, ή με βάση άλλες απαιτήσεις εκτίμησης. Λεπτομερής κατάλογος των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στην περιβαλλοντική έκθεση καθορίζεται στο παράρτημα IV.</p> <p>2. Η αρμόδια αρχή, αφού συμβουλευθεί τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και <u>Πριν αποφανθεί για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η αρμόδια αρχή θα μπορεί να τον κύριο έργου, προσδιορίζει</u> το πεδίο εφαρμογής και το επίπεδο ακρίβειας των πληροφοριών που πρέπει να συμπεριλάβει ο κύριος έργου στην περιβαλλοντική έκθεση, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, <u>και αφού προηγουμένως έχει συμβουλευτεί τις αρμόδιες αρχές όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και κατά περίπτωση τον ίδιο τον κύριο έργου.</u> Προσδιορίζει ιδίως:</p>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
α) τις απαιτούμενες αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις	α) τις απαιτούμενες αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις
β) τις αρχές και τους πολίτες τους οποίους ενδέχεται να αφορά το έργο,	α) β) τις αρχές και τους πολίτες τους οποίους ενδέχεται να αφορά το έργο,
γ) τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας και τη διάρκειά τους,	γ) τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας και τη διάρκειά τους
δ) εύλογες εναλλακτικές λύσεις στο προτεινόμενο έργο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους,	β) δ) εύλογες εναλλακτικές λύσεις στο προτεινόμενο έργο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους,
ε) τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο άρθρο 3 τα οποία ενδέχεται να θιγούν ιδιαίτερα,	ε) β) τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο άρθρο 3 τα οποία ενδέχεται να θιγούν ιδιαίτερα,
στ) τις πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός συγκεκριμένου έργου ή τύπου έργου,	γ) στ) τις πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός συγκεκριμένου έργου ή τύπου έργου,
ζ) τις διαθέσιμες πληροφορίες και γνώσεις που προέκυψαν από άλλα επίπεδα λήψης αποφάσεων ή βάσει άλλου ενωσιακού νομοθετήματος και τις μεθόδους εκτίμησης που πρέπει να χρησιμοποιηθούν.	δ) ζ) τις διαθέσιμες πληροφορίες και γνώσεις που προέκυψαν από άλλα επίπεδα λήψης αποφάσεων ή βάσει άλλου ενωσιακού νομοθετήματος και τις μεθόδους εκτίμησης που πρέπει να χρησιμοποιηθούν.
...	... <u>Η αρμόδια αρχή δικαιούται να προβαίνει σε αυτόν τον καθορισμό, είτε κατόπιν σχετικού αιτήματος του κυρίου έργου είτε αυτεπάγγελα σε οποιαδήποτε φάση της διαδικασίας εκτίμησης επιπτώσεων και εφόσον η ίδια έχει διαπιστώσει ελλείψεις στις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α), β), γ), δ) και ε).</u>

Αιτιολογία

Τα ζητήματα των απαιτούμενων αποφάσεων και γνωμοδοτήσεων και των επιμέρους σταδίων της διαδικασίας και της διάρκειάς τους θα πρέπει να καθορίζονται από το εθνικό δικονομικό δίκαιο. Εξάλλου δεν είναι αρμοδιότητα των αρχών να προτείνουν εναλλακτικές λύσεις. Παρόμοια μετατόπιση της ευθύνης για τον προγραμματισμό και το έργο από τον κύριο του έργου στην δημόσια αρχή απορρίπτεται.

Τροπολογία 4

Άρθρο 5 παράγραφος 3, οδηγία ΕΠΕ

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
3. Για να εξασφαλισθεί πληρότητα και επαρκής ποιότητα των περιβαλλοντικών εκθέσεων κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1:	3. Για να εξασφαλισθεί πληρότητα και επαρκής ποιότητα των περιβαλλοντικών εκθέσεων κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1:
α) ο κύριος έργου εξασφαλίζει ότι η περιβαλλοντική έκθεση συντάσσεται από διαπιστευμένους και τεχνικά αρμόδιους εμπειρογνώμονες ή	α) ο κύριος έργου εξασφαλίζει ότι η περιβαλλοντική έκθεση συντάσσεται από διαπιστευμένους και τεχνικά αρμόδιους εξωτερικούς ή εσωτερικούς εμπειρογνώμονες ή από τις περιβαλλοντικές αρχές ή
β) η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι η περιβαλλοντική έκθεση ελέγχεται από διαπιστευμένους και τεχνικά αρμόδιους εμπειρογνώμονες ή/και επιτροπές εθνικών εμπειρογνομώνων.	β) η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι η περιβαλλοντική έκθεση ελέγχεται από διαπιστευμένους και τεχνικά αρμόδιους εξωτερικούς ή εσωτερικούς εμπειρογνώμονες, από τις περιβαλλοντικές αρχές ή/και <u>από</u> επιτροπές εθνικών εμπειρογνομώνων.
...	...

Αιτιολογία

Η οδηγία ΕΠΕ θα πρέπει να καλύπτει όλα τα συστήματα ελέγχου των περιβαλλοντικών εκθέσεων που εφαρμόζονται από τα διάφορα κράτη μέλη, περιφέρειες και δήμους. Τα υφιστάμενα συστήματα δεν προβλέπουν μόνο

συνεργασία με εξωτερικούς εμπειρογνώμονες και επιτροπές εμπειρογνώμωνων· σε ορισμένα κράτη μέλη υπάρχουν άλλα συστήματα, όπου ο έλεγχος των εκθέσεων γίνεται εσωτερικά από τις αρμόδιες αρχές ή από τις περιβαλλοντικές αρχές. Από την προτεινόμενη [πολωνική] διατύπωση προκύπτει ότι τόσο ο κύριος του έργου όσο και η αρμόδια αρχή πρέπει να εξασφαλίσουν ότι η περιβαλλοντική έκθεση έχει ελεγχθεί από αρμόδιο φορέα.

Τροπολογία 5

Άρθρο 8 παράγραφος 1, οδηγία ΕΠΕ

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και οι πληροφορίες που συλλέγονται βάσει των άρθρων 5, 6 και 7 λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας. Προς το σκοπό αυτό, η απόφαση χορήγησης άδειας περιέχει τα ακόλουθα:	1. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και οι πληροφορίες που συλλέγονται βάσει των άρθρων 5, 6 και 7 λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας. Προς το σκοπό αυτό, η απόφαση χορήγησης άδειας περιέχει τα ακόλουθα <u>πρόσθετα στοιχεία</u> :
...	...
δ) ...	δ) ...
...	<p><u>Θεωρείται ότι πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας —σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2— διαφορετική διαδικασία για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της και η απόφαση που εκδίδεται μετά την ολοκλήρωση της περιβαλλοντικής εκτίμησης περιλαμβάνει τις πληροφορίες που απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως δ) και έχουν θεσπιστεί κατάλληλοι κανόνες για την εκπλήρωση της απαίτησης που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 4.</u></p>
...	...

Αιτιολογία

Το άρθρο 8 παράγραφος 1 δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τα διάφορα συστήματα ΕΠΕ που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η ΕΠΕ είναι χωριστή διαδικασία που διενεργείται από τις περιβαλλοντικές αρχές, ενώ η άδεια για την υλοποίηση του έργου χορηγείται —μόνο μετά την έγκριση της ΕΠΕ— από άλλη αρχή και πρέπει να συμφωνεί με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση ΕΠΕ. Σε άλλα κράτη μέλη, η ΕΠΕ αποτελεί τμήμα της διαδικασίας έκδοσης της άδειας για την υλοποίηση του έργου.

Τροπολογία 6

Άρθρο 8 παράγραφος 4, οδηγία ΕΠΕ

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Πριν λάβει απόφαση για τη χορήγηση ή την απόρριψη άδειας, η αρμόδια αρχή ελέγχει εάν οι πληροφορίες που περιέχει η περιβαλλοντική έκθεση κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1 είναι επικαιροποιημένες, ιδίως εκείνες που αφορούν τα προτεινόμενα μέτρα πρόληψης, μείωσης και, ει δυνατόν, αντιστάθμισης τυχόν σημαντικών αρνητικών επιπτώσεων.	Πριν λάβει απόφαση για τη χορήγηση ή την απόρριψη άδειας, η αρμόδια αρχή ελέγχει εάν οι πληροφορίες που περιέχει η περιβαλλοντική έκθεση κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1 είναι επικαιροποιημένες, ιδίως εκείνες που αφορούν τα προτεινόμενα μέτρα πρόληψης, μείωσης και, ει δυνατόν, αντιστάθμισης τυχόν σημαντικών αρνητικών επιπτώσεων.
	<p><u>Θεσπίζεται τετραετής διάρκεια ισχύος των ΕΠΕ. Αν επαληθευθεί ότι οι πληροφορίες που περιέχει η περιβαλλοντική έκθεση είναι επικαιροποιημένες, η αρμόδια αρχή παρατείνει αυτή τη διάρκεια για δύο περαιτέρω έτη. Αν διαπιστωθεί ότι οι πληροφορίες που περιέχει η περιβαλλοντική έκθεση δεν είναι επικαιροποιημένες, η αρμόδια αρχή καλεί τον κύριο του έργου να συμπληρώσει την έκθεση.</u></p>

Αιτιολογία

Σε πολλά στάδια των διαδικασιών η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει από τον κύριο του έργου χρήσιμες συμπληρωματικές πληροφορίες, ιδίως δε όταν διαπιστώνει ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στην περιβαλλοντική έκθεση δεν είναι επικαιροποιημένες. Για την ενίσχυση της ποιότητας και της χρησιμότητας των εκτιμήσεων, καλύτερη λύση είναι να θεσπιστεί συγκεκριμένη διάρκεια ισχύος των ΕΠΕ.

Τροπολογία 7

Άρθρο 11 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, με σταθερό στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Προς τούτο, το συμφέρον κάθε μη κυβερνητικής οργάνωσης που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 1 παράγραφος 2, θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Οι οργανώσεις αυτές θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν, για τους σκοπούς του στοιχείου β) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.	3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, με σταθερό στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Προς τούτο, το συμφέρον κάθε <u>Μία</u> μη κυβερνητικής οργάνωσης που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 1 παράγραφος 2, θεωρείται κατ' αρχήν επαρκές <u>ότι δύναται να ασκήσει προσφυγή</u> για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Οι οργανώσεις αυτές θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν, για τους σκοπούς του στοιχείου β) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Αιτιολογία

Προκειμένου να εξασφαλιστεί το δικαίωμα άσκησης προσφυγής σε όλες τις αναγνωρισμένες από το κράτος ΜΚΟ.

Τροπολογία 8

Άρθρο 12 παράγραφος 2, οδηγία ΕΠΕ

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
2. Συγκεκριμένα, κάθε έξι έτη από την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας XXX [Παρακαλείται η Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισάγει τον αριθμό της παρούσας οδηγίας], τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για: ... στ) το μέσο κόστος των εκτιμήσεων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.	2. Συγκεκριμένα, κάθε έξι έτη από την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας XXX [Παρακαλείται η Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισάγει τον αριθμό της παρούσας οδηγίας], τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για: ... στ) <u>ει δυνατόν</u> , το μέσο κόστος των εκτιμήσεων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Αιτιολογία

Οι πληροφορίες που αφορούν το κόστος των περιβαλλοντικών εκτιμήσεων αποτελούν προστατευόμενα δεδομένα συνεπώς, δεν θα είναι πάντοτε δυνατό να κοινοποιηθεί το μέσο κόστος τους.

Τροπολογία 9

Άρθρο 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Έργα, για τα οποία η αίτηση χορήγησης αδειάς υποβλήθηκε πριν την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους δεν έχει ολοκληρωθεί πριν την εν λόγω ημερομηνία, υπόκεινται στις υποχρεώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.	Έργα, για τα οποία η αίτηση χορήγησης αδειάς υποβλήθηκε πριν την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους δεν έχει ολοκληρωθεί πριν την εν λόγω ημερομηνία, <u>καθώς και για τα οποία δεν έχει καταρτιστεί περιβαλλοντική έκθεση σύμφωνα με το άρθρο 5 και δεν έχουν ακόμη δημοσιευτεί</u> , υπόκεινται στις υποχρεώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

Αιτιολογία

Σύμφωνα με το άρθρο 3, οι διαδικασίες ΕΠΕ που δεν έχουν ολοκληρωθεί πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της οδηγίας αυτής, υπόκεινται, ανεξάρτητα από το στάδιο της διαδικασίας, πάντα στις διατάξεις της τροποποιημένης οδηγίας. Σε πολλές περιπτώσεις, η μεταβατική αυτή διάταξη θα οδηγήσει σε επανάληψη ορισμένων σταδίων της διαδικασίας και, συνεπώς, σε σημαντικό κόστος για τους κύριους του έργου και της δημόσιες αρχές. Αυτό θα συνιστούσε δυσανάλογη επιβάρυνση, διότι δεν πρόκειται για έργα για τα οποία ισχύει η υποχρεωτική διεξαγωγή ΕΠΕ για πρώτη φορά, αλλά για τα οποία ήδη ίσχυε η υποχρεωτική ΕΠΕ. Επομένως, συνιστάται να διατυπωθεί στο άρθρο 3 η μεταβατική διάταξη κατά τρόπο που να επιτρέπει την διεξαγωγή της ΕΠΕ για έργα που βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο διαδικασίας σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας οδηγίας ΕΠΕ.

Βρυξέλλες, 30 Μαΐου 2013

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
